

La República catalana o la Dinamarca de la Mediterrània

written by Josep Maria Loste Romero | 9 d'abril de 2017

Catalunya ha de ser una república cívica, social i ferroviària (en el sentit que ha de ser molt més sostenible que en l'actualitat). Hem de transformar aquest país i fer possible que valgui la pena viure-hi.

Caldrà treballar de valent, però ens hem de proposar convertir aquest -petit i delicat país nostre- en la Dinamarca de la Mediterrània, en què els valors cívics, una reforma horària amb tots els ets i uts i la millora efectiva del transport públic, l'eficiència econòmica i la justícia social siguin els pilars bàsics de la nova república. Catalunya necessita Europa, també la UE i l'euro; encara que a alguns no els hi agradi, tot sabent que caldrà dur a terme una gran transformació de l'actual UE, però el vell continent –i particularment una Unió Europea en hores baixes- també necessita una Catalunya forta, independent, amb una economia moderna, amb contingut social i amb la màxima estabilitat política possible.

Som el nord del sud: estem situats en una cruïlla geogràfica molt estratègica. Disposem d'una ciutat com, Barcelona, que és una autèntica metròpolis europea i mundial, i un punt d'atracció -econòmic, cultural- espectacular, principalment del sud i el centre d'Europa. A més, malgrat algunes mancances socials, som una potència turística molt remarcable. Disposem d'uns municipis encisadors, carregats de patrimoni cultural i història viva, d'unes comarques variades i meravelloses i d'una xarxa de ciutats mitjanes molt ben equilibrades; com per exemple Girona, la qual hauria d'esdevenir la capital política d'aquesta futura República Catalana.

Ara ens cal que puguem decidir. Hem de poder bastir i

planificar adequadament el nostre esdevenidor col·lectiu. Hem de fer un gran esforç suplementari, per tal de poder fer realitat els nostres objectius. Hem de poder decidir, com qualsevol poble lliure i normal del món. Catalunya vol guanyar-se la seva llibertat nacional i la seva millora de la qualitat de vida. I ho vol fer a la catalana; és a dir, amb respecte, poder de convicció i fermesa. La democràcia, l'europèisme sincer, la llibertat i una millor redistribució de la riquesa és – ha de ser – el nostre nord, per tal d'aconseguir la nostra fita tan desitjada.